

antageligt, at den Omstændighed, hvorpaa Anken grundes, først senere er blevet ham bekendt, eller at Fristens Oversiddelse i øvrigt skyldes Grunde, som ikke kan tilregnes ham. Ankemeddelelsen — som maa indeholde fornøden Angivelse herom — maa derhos iværksættes inden fjorten Dage, efter at han er blevet bekendt med Ankegrunden, eller efter at de Omstændigheder er fjernede, som har foranlediget Oversiddelsen af Fristen.

Er der i en Ikke-Nævningesag fra den ene Side rejst Anke, som ikke omfatter Bevisbedømmelsen, kan Modparten, selv om den ellers foreskrevne Ankefrist for hans Vedkommende er udløbet, indenfor 4 Dage, efter at han har modtaget Meddelelse om Anken, paaanke Dommens Afgørelse af Bevisspørgsmaalet.

§ 950.

Enten i selve Ankemeddelelsen eller i en yderligere Meddelelse, der maa afgives inden Udløbet af den i §§ 947 og 948 bestemte Frist og paa en af de Maader som der bestemt maa den ankende angive den eller de Grunde, hvorpaa han støtter sin Anke. Hvor særegne Grunde findes at tale derfor, kan Højesteret give ham Adgang til at afgive Begrundelse af Anken efter ovennævnte Frists Udløb.

Skal i en Ikke-Nævningesag Anken omfatte Bevisbedømmelsen, kræves ingen nærmere Angivelse af Ankegrund.

§ 951.

Ankemeddelelse før Udløbet af den i §§ 947 og 948 foreskrevne Frist hindrer Dommens Fuldbyrkelse for de domfældtes Vedkommende, hvem Anken angaar.

Sker Ankemeddelelse i Henhold til § 949, kan Højesteret paa derom fremsat Begæring beslutte, at Fuldbyrkelsen skal udsættes eller standses; dette finder i hvert Fald Sted, naar Anke tilstedes.

§ 952.

Saa snart Overanklageren har ladet forkynde de foreskrevne Meddelelser for Tiltalte (§§ 947 og 950) eller har modtaget dennes Ankemeddelelse med tilhørende Begrundelse, indsender han samme til Rigsanklageren tilligemed Landsretssagens Aktstykker og Udskrift af Domsforhandlingen.

For saa vidt ikke Anken alene er rejst fra Overanklagerens Side og frafaldes af Rigsanklageren, oversender denne snarest muligt Sagens Akter til Højesteret med de Bemærkninger eller Begæringer, han maatte finde fornødne.

§ 953.

Højesteret kan straks, efter Begæring eller i Embeds Medfør, ved Kendelse afvise Anken, naar det findes, at de foreskrevne Frister og Former ikke er iagttagne, eller at den ankende mangler Beføjelse til at anke, eller at den paaberaabte Ankegrund klarligen ikke kan føre til Dommens Ophævelse. Saadan Afgørelse kan træffes af et Udvalg, bestaaende af tre af Højesterets Medlemmer, i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der, saa vidt dertil findes Anledning, er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 954.

Findes ikke Grund til straks at afvise Anken, beskikker Højesterets Formand Forsvarer for Tiltalte, for saa vidt denne ikke selv har valgt en saadan, og foran-